

דבר דברי

מנ"ר הגאון הרב שקד בודהנה שליט"א

רב קהילת
"אור החיים הקדוש" אלעד
וראש כולל
"תפארת הקדש" ללימוד תורת
הנגלה והנסתר

רבות רעות צדיק ומכולם יציננו ה'

בפרשה הקודמת 'כי תבוא' - מנין תיבות הקללות הם 676 בגימ' 'רעות'. ושם הויה מופיע שם 26 פעמים, והגימ' של שם הויה הוא 26, אם נכפיל 26 ב-26 נקבל 676. לרמז על כך ששם הויה שהוא שם הרחמים ממתק את מספר התיבות של הקללות בפרשת כי תבוא. וזהו מה שכתוב (תהילים לד כ): 'רבות רעות צדיק ומכלם יציננו ה'', ששם ההויה הוא ימתק את הרעות. כן הוא בספר 'פני דוד' למרן החיד"א זצ"ל בשם הרב 'לב אריה', ומה שיש שהקשו דאם נמנה את תיבות הקללות נמצא תשע"ה מילים, צט' יותר על חשבון תרע"ו, עיין ספר 'מלאים זיו' להרה"ג ניסים דיין שליט"א (סוף פרשת כי תבוא) שיישב את הדברים בטוטו"ד בהסבירו איזה פסוק לא ראוי למנות ע"ש.

ולכן בפרשת כי תבוא שיש בו צ"ח קללות, שהם גימ' 'חנם' כנגד בית המקדש השני שנחרב בעוון שנאת חנם, נאמרו בלשון יחיד, לרמז על הפירוד שהיה וגרם לחורבן בית המקדש השני. ואילו בפרשת 'בחקתי' ישנם מט' קללות שנאמרו בלשון רבים, לרמז על חורבן בית המקדש הראשון שנחרב בעוון ג' עבירות החמורות: גילוי עריות, עבודה זרה ושפיכות דמים. אבל מכיון שהיו מאוחדים נאמרו הקללות בלשון רבים, וזהו 'צרת רבים חצי נחמה', דהיינו שמנין הקללות בפרשת 'בחקתי' הוא חצי ממנין הקללות בפרשת 'כי תבוא'.

עם ישראל חי

כותבים לנו חז"ל שלאחר הקללות ששמעו בני ישראל, נכנס בהם פחד וחשש גדול מאוד, שהרי מי יוכל לעמוד בכל הקללות שנאמרו שם, ואם כך ח"ו לא ישאר מעם ישראל מאומה.

לכן באה התורה בפרשתנו וכתבה: 'אַתֶּם נִצְבִּים הַיּוֹם כָּלְכֶם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם', ומבטיחה לנו שעם ישראל לא יכלה לעולמי עד. בכל מקרה נזכה להיות נצבים לפני ה' אלהינו.

אין דבר כזה שעם ישראל יכחד ח"ו בשום מצב. למרות כל הקללות וכל היסורים והתוכחות, ה' יתברך ידאג לכך שעם ישראל ישאר חי לעולמי עד.

בזמן רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל הקיסר של העיר מץ גזר גירוש על יהודי העיר מץ, רבי יהונתן שהיה מקורב אליו אמר לו: 'דע לך שעם ישראל חי לעולמי עד ולא תוכל להם על ידי גזירותיך'. אמר לו ההגמון: 'אני מתכוון בעוד שעה להוציא את הגזירה לפועל, והיות ששמעתי עליך שאתה כותב קמיעות, אסכים לבטל את הגזירה בתנאי שבעוד שעה תבוא אלי עם קמיע בגודל מזוזה שעליו תכתוב את המשפט הזה שאמרת 'עם ישראל חי לעולמי עד' 45,760 פעמים כמניין יהודי העיר הזאת'.

רבי יהונתן אייבשיץ שב כעבור שעה עם טבלה שעליה כתובה האות 'ע' באמצע ומשם מקיפות אותה האותיות של

המשפט, הוא אמר לו שאם יקרא מן ה"ע" שבאמצע לכל צד יוכל לראות את המשפט בדיוק 45,760 פעמים. אך היות והבדיקה בודאי תארך זמן רב יצטרך ההגמון לעכב את גזירת הגירוש, ואכן כך היה.

על פי המסופר בדק הקיסר את הקמיע במשך שנה שלמה עד שגילה שרבי יהונתן צדק ואז התפעל מאוד מחכמתו. למען חיבת הדברים צירפנו כאן את הטבלה:

ד	ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י
מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ
ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל
ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	י	מ	ל	ע	ו
ע	י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע
י	מ	ל	ע	ו	ל	מ	י	ע	ד	ע	

היום', 'אתם' אלו אותיות 'אמת'. ע"י כך נדבקים בה'. וכן מצינו בתורה מדבר שקר תרחק.., אדם ע"י שקר מתרחק מהקב"ה. וזוהי מידת הניצחית. ולכן כתוב אתם ניצבים.. אתם אלו אותיות אמת.

ולכן בכל שבת לפני ראש חודש אנחנו מברכים את החודש בשביל להמשיך את הקדושה של השבת לאותו ראש חודש, מכיון שהוא צריך את הברכה שלנו. אבל בחודש תשרי שהוא ראש השנה שבו הייתה בריאת העולם, אין צורך לברכה שלנו ולמעשינו, כי הדברים נעשים מאליהם.

ישנו הסבר נוסף שכותב טעמי המנהגים, עפ"י הפסוק: 'בכסה ליום חגנו', כסה הוא לשון כיסוי, הוא החג היחיד שבו הלבנה מכוסה ולא נראית, מכיון שהחג חל בתחילת החודש, והוצרך לכך מפני השטן שלא ידע שהוא יום ראש השנה בשביל שלא יקטרג ביום זה, ולכן גם לא מפרסמים יום זה ע"י הכרזה בשבת.

עם הרמב"ם מסבירים שיום ראש השנה נקרא חג שהוא מכוסה, מכיון שאי אפשר לדעת איך הקב"ה דן את העולם וכל אחד בפני עצמו. ישנה מצווה אחת שאדם עושה שיכולה להיות כנגד עבירות גדולות, וכן עבירה אחת גדולה שיכולה להיות שקולה כנגד מצוות רבות. ואין זכויותיו ועוונותיו של האדם משתנים לפי הכמות שלהם אלא לפי האיכות שלהם, ואין הדברים האלו נשקלים אלא בשיקול של אל דעות, והוא יתברך יודע כיצד לדון את האדם עפ"י מעשיו. יוצא מכך שכל משפטו של האדם בראש השנה הוא משפט נעלם מאוד מאתנו ועינינו (עיין הלכות תשובה לרמב"ם פ"ג).

כולם היו בהר סיני

'כי את אשר יִשְׁנֶה פה עֲמָנוּ עֲמַד הַיּוֹם לְפָנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פה עֲמָנוּ הַיּוֹם'

בהר סיני מקום בו הקב"ה כרת איתנו את ברית נתינת התורה והמצוות, שבו התחייבנו לקב"ה לשמור ולעשות את כל דברי התורה. כל נשמות ישראל עמדו באותו מעמד, בין מי שעמדו בפועל ובין הנשמות שעתידות לבוא בגוף הורדו באותו מעמד. רמז לכך הוא שסופי התיבות: 'את אשר ישנו פה' הוא המילה תורה. ולאחר מכן כתוב: 'את אשר איננו פה' שהוא גם כן המילה תורה.

לא להתרגל לסירחון

'וְתִרְאוּ אֶת שְׁקוּצֵיהֶם וְאֵת גִּלְלֵיהֶם עַץ וְאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עֲמָהֶם'

רש"י: ותרואו את שקוציהם - על שם שהיו מאוסים כשקצים. 'גלוליהם' - שהיו מוסרחים ומאוסין כגלל.

ניתן להסביר על דרך הפסוק שאם אדם לא סולד בתחילה מדבר לא טוב הוא מתחיל להתרגל אליו. לכן בתחילה כתוב ותרואו את שקוציהם וגלוליהם שהוא דבר מסריח ומאוס, ואם אדם לא יתרחק ממנו, לאחר מכן זה יראה לו כמו עץ ואבן. ולאחר מכן במבט שלישי: כסף וזהב אשר עמהם, יראה לו אפילו כדבר חשוב. וכל זאת כי האדם לא סלד מתחילה, ולא פרש מכך. רבי שלום שברון זצ"ל מספר שפעם הלך ברחובות ירושלים והריח ריח מאוד לא טוב, הסתכל וראה שהמכסה של הביוב פתוח. ולפתע שמע קולות וצחקוקים מתוך הבור, התקרב וראה פועלים יושבים על

יהודים ביחד ובהשוואה

'אתם נִצְבִּים הַיּוֹם כָּלְכֶם לְפָנַי ה' אֱלֹהֵיכֶם רְאִשֵׁיכֶם שְׁבִטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל'

האלשיך הקדוש שואל מהו המילה 'כולכם', הרי בעם ישראל ישנם כמה דרגות כמו שממשיך הפס' משואב מימך עד חוטב עציך. הוא מתרץ שכל זאת חלוקות פנימיות בתוך עם ישראל, אבל לפני הקב"ה כולם משתווים דאין גבהות לפניו ית'. 'לפני ה' אלהיכם' - כולם שווים. החלוקה של הדרגות הוא רק בשבילנו, מדרך ארץ שהקטנים יכבדו את המבוגרים, והפשוטים יכבדו את התלמידים חכמים וכן על זו הדרך.

מסופר על אחד מגדולי החסידות שהלך לאחד התלמודי תורה ושמע את המלמד מלמד את הילדים את סדר התפילה, וביאר להם כשיש שני יודי"ן ביחד (יי) צריך לקראות את שמו של הקב"ה (כך הוא בסיפורים של האשכנזים), ילד אחד התחיל לומר פסוק אחד וכשבא לסוף הפסוק שיש שני נקודות זה על זה כזה (:) אמר שמו של הקב"ה. אמר לו המלמד לא טוב אמרת, כששני יודי"ן הם ביחד זה אצל זה אז זה שמו של הקב"ה, אבל כשיו"ד אחד גבוה מחברו אינו שמו של הקב"ה אלא הוא סוף פסוק. ולמד הבעל שם טוב הקדוש מוסר גדול, כששני יודי"ן היינו שני יהודים הם ביחד באחדות ובהשוואה, מתגלה שמו של הקב"ה ששורה במקום אחדות, אבל חס ושלוש כשיו"ד אחד למעלה מחברו אז אין הקב"ה שם, שאינו משרה שכינתו במקום כזה, אלא זהו סוף פסוק.

מדוע לא מכריזים על ר"ח תשרי?

'אתם נִצְבִּים הַיּוֹם כָּלְכֶם לְפָנַי ה' אֱלֹהֵיכֶם רְאִשֵׁיכֶם שְׁבִטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל'

ישנה שאלה ששואלים אותה המפרשים, אנו יודעים שכל שבת שחלה לפני ראש חודש, אנחנו מכריזים ומברכים את החודש. ואילו בשבת שחלה לפני ראש חודש תשרי, מצינו שאנחנו לא מכריזים ולא מברכים את החודש.

בפשט לפי ההלכה הסיבה לכך היא כמו שאנחנו לא מכריזים על תעניות מפורסמות שמועדם ידוע לכל, כך ראש חודש תשרי שהוא חג ראש השנה, הדבר מפורסם וידוע לכל ולא צריך להכריז על כך.

אבל בהסבר הפנימיות, כותב רבי שמואל מסוכטשוב זצ"ל: שבראש השנה נברא האדם הראשון, וזוהי הייתה בריאה ללא עבודה של התחתונים, מכיון שלא היו עוד תחתונים למטה. בדרך כלל בני האדם צריכים לעבוד למטה ולעורר את האהבה מלמעלה כמו שכתוב: 'אם תעירו ועם תעוררו את האהבה עד שתחפץ', וע"י עבודת ה' מלמטה גורמים השפעה מלמעלה.

ומכיון שבראש השנה כל האצילות חוזרת לשורשה העליון. והזכרנו בעבר שבתשרי הייתה בריאת העולם במחשבה, ובניסן במעשה. זאת אומרת שבתשרי היה ממש ראשית

מה? בשביל שיהיה לנו את כל האמצעים הגשמיים והרוחניים על מנת שנצל אותם כמו שצריך לעבודתו יתברך, ללמוד ולהגות בתורה ללא שום טרדות והפרעות. זוהי אמורה להיות כל תפילתנו בימים האלו, שאנחנו נתפלל בע"ה בראש השנה ובעשרת ימי תשובה: 'זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, כתבנו בספר חיים', כל זאת בשביל: 'למעןך אלהים חיים'. אנחנו מבקשים חיים לכבוד הקב"ה על מנת שנקדש ונגדל את שמו בכל העולמות.

דברי מוסר קצרים

לסיום רציתי לכתוב דבר חשוב מאוד לקראת ראש השנה:

ישנם כל כך הרבה סימנים שאנחנו עושים בראש השנה על מנת שיהיה לנו שנה טובה ומבורכת, אוכלים תפוח בדבש או בסוכר, אוכלים רימון, ראש של עגל וכדו'. אבל צריך לדעת שעיקר העיקרים הוא העבודה הפנימית שעושה האדם. עבודה פנימית של מידות של סבלנות וארך אפים. לפעמים אנחנו שומעים על אנשים שאומרים שיש איזה חכם גדול בתורה שבקי ויודע, אבל הוא תקיף מאוד. בעבר חשבתי שחכם גדול יכול גם להיות תקיף שלא תמיד נוח לעמוד לידו. אבל כיום אני חושב אחרת, אותו אדם הוא לא חכם גדול ותקיף, אלא חכם שלא עבד על המידות שלו.

אדם חייב לעבוד על המידות שלו, כתוב בברכותינו המקובלים שהספירות מחלוקות לג"ר (ג' ראשונות) וו"ק (שש קצוות). הג"ר הם המוחין, והו"ק הם המידות. אי אפשר להביא את הג"ר אם הו"ק לא מתוקנים. אדם חייב שהמידות והדרך ארץ שלו יהיו מתוקנות ורק לאחר מכן יהיה לג"ר על מה לחול, בשביל שיזכה לתורה מפוארה בכלי מפואר.

אבל אם אדם לא עבד על המידות שלו, ובעיקר בצערותו, לאחר מכן שהוא זקן הוא הופך להיות יותר נרגן ופוגעני. ואם אדם לומד הרבה תורה ללא מידות מתוקנות, אין מקום לתורה על מה לחול ולכן שום דבר לא מתיישר אצלו והוא מתחיל להתבלבל. וזהו עיקר העיקרים, ענין עבודת המידות ועל כך להחיל את התורה. וזהו הסימן הכי טוב שיכול להיות לאדם בראש השנה. גם אם האדם הגיע לבית כנסת ורואה שמישהו ישב לו בכסא, וגם אם המתפלל שיושב לידו מגביה קולו ומפריע לו להתפלל. אדם צריך להיות במוחין גדולות עם הבנה ודרך ארץ. כאשר אדם יבין כמה הוא יכול להפסיד מדבר קטן, הוא לא יכעס מהר. להבדיל ניתן ללמוד מהרחוב שישנם אנשים שיכולים לכעוס על דברים קטנים אבל אחר כך להסתבך מאוד, אלו אנשים שבדרך כלל אין להם כל כך מה להפסיד לכן הם נוהגים כך. אבל אם ניקח לדוגמא אדם שהוא מכובד, ומישהו יבוא ויבזה אותו וינסה להתגרות בו הוא לא יתייחס אליו כל כך, מכיוון שהוא יודע שיש לו הרבה מה להפסיד, בכך שהוא יתייחס אליו. להבדיל אלפי הבדלות ברגע שאדם יודע מהו עולם הבא ומה היא הנשמה האלוקית, מה קורה שאדם כועס, הוא עושה את הנשמה שלו טרפה ומכניס אל זר לתוכו, הוא מפסיד את מה שאגר עד עכשיו, אם הוא יבין עד כמה הוא יכול להפסיד ברגע של שטות, הוא יהיה הרבה יותר ארך אפיים וסבלן. וגם אם אשתו לא נינוחה ומדברת אליו דיבורים עוקצנים, אדם צריך לקבל את הדברים באהבה ובסבלנות. אותו אדם שיתנהל על מי מנוחות כך גם מהשמים ינהלו אותו.

ה' יזכנו לראות נפלאות מתורתו, ונזכה לשנה טובה ומתוקה לנו ולכל עם ישראל!

אחד הצינורות ואוכלים סנדוויץ' ומדברים וצוחקים. ואמר ר' שלום שבאותו רגע הוא הבין שאדם שמתרגל ללכלוך הוא יכול להיות בתוך בויב לאכול ולשתות שם מבלי לשים לב באיזה סרחון הוא נמצא.

וכך להבדיל אדם שמתרגל לא לדבר לשון הרע, ומתרגל ללמוד תורה בדקדוק והלכה, שמתרגל להיות בחברת אנשים טובים הוא לא יכול לאחר מכן לצאת החוצה. הוא ירגיש שלא טוב לו בחוץ, הוא ירגיש שהוא רק רוצה להיות בחממה שלו, מוקף בספרים ועובדי ה'.

אבל אם אדם ברחוב מרים את הראש, ורואה את החנויות והפרסומות שבכל מקום, הוא לא יצליח להגיע לדבקות בהקב"ה.

מעשה במלך מצרים

ישנו מעשה אמיתי שהיה במלך מצרים ואשתו המלכה שטיילו בגינת ביתן המלך, ליד המעיין, ופרץ ביניהם ויכוח על רצון המלכה לרחוץ במי המעיין. המלך התנגד, ואיים עליה שאם תרחץ הוא יגרש אותה, ואמר לה זאת ג' פעמים לחיזוק הדברים. למרות זאת המלכה החליטה שלא לציית לדבריו ורחצה במעיין.

המלך שאהב את אשתו המלכה, הבין שאין מנוס כי לפי דתם הוא צריך לגרש אותה. הוא לא ידע לשית עצות בנפשו, ובחר ג' אנשים חכמים, משלושת הדתות, כדי לחלצו מהצרה. האחד רבה של מצרים - רבי חיים נחום זצ"ל, השני כומר נוצרי, והשלישי ה'קאדי' המוסלמי הראשי.

הכומר הנוצרי טען שהוא לא יודע מה לענות, ואילו הקאדי המוסלמי אמר שהמלך חייב לגרש את המלכה לפי חוקי הדת שלהם. המלך ראה שמהם לא תצא ישועה ולכן פנה לרב היהודי. רבי חיים נחום זצ"ל אמר למלך שעליו לעיין בכך כמה ימים ובע"ה הוא ימצא פתרון.

רבי חיים נחום שיגר מכתב למהרי"ל דיסקין, וסיפר לו את סיפור המעשה. כאשר קיבל המהרי"ל את מכתבו של רבה של מצרים, השיב לו מיד שעל פי חז"ל אפשר למצוא עצה להצלתה, וציין לגמ' (ע"ז מז): 'המשתחוה למעיין, מימיו מהו לנסכים' - האם מותר להשתמש במי המעיין לנסכים שמנסכים על גבי המזבח, לאחר שאדם השתחוה להם? ואומרת הגמרא, שאם כוונת המשתחוה היתה לעבוד את המים עצמם, הרי ש'למאי דקמיה קא סגיד, וקמאי קמאי אזדו', דהיינו, הוא השתחוה רק למים שהיו מצויים לפניו בשעת ההשתחויה, ומים אלו כבר הלכו להם, ונמצא שהמים המצויים כעת לפנינו אינם אסורים!

ומכאן נלמד גם לענייננו, כתב המהרי"ל דיסקין, המלכה ביקשה לרחוץ ממיימי המעיין שהיו לפניה, והמלך ענה 'לא', וכאשר אמרה שנית 'ככוונתי לרחוץ מהמים הללו', הרי לא על אותם המים ענה את ה'לא', כי המים הראשונים כבר הלכו להם. כך שאין כאן ג' פעמים 'לא' על אותו הדבר, וממילא נמצא שגם על המים שרחצה המלכה לבסוף, לא חלה אזהרת המלך, כי הוראתו שלא לרחוץ, היתה על המים שכבר הלכו וזרמו להם במורד הנהר.

המלך שמח מאוד והודה לרבי חיים נחום זצ"ל ושיבח מאוד את חכמת היהודים והיה קידוש ה' גדול מאוד.

התורה שלנו כל כך יפה, מחכימה ומשמחת, כל הטובות שבעולם נמצאות בתוך התורה שלנו, ואנחנו עכשיו לפני ראש השנה מבקשים פרנסה, חיים, בריאות, וכל זאת בשביל

הפדיון מיוסד כמנהג רבינו חיים ויטאל זצוקללה"ה
ע"פ סדר הכוונות לרבנו האר"י זצוקללה"ה ז"ע ומרן הרש"ש זצוקללה"ה ז"ע.
ובכך תזכו בעהשית לשנה טובה ומבורכת ברוחניות ובגשמיות
ולגמר חתימה טובה, אכ"ר

פדיון נפש

עפ"י כוונות הרש"ש ז"ע"א

ערב ראש השנה ויום הכיפורים

סדר פדיון הנפש יערך ע"י כבוד מו"ר הגאון
הרב **שקד בוהדנה** שליט"א -
רב קהילת "אור החיים הקדוש" אלעד
וראש ישיבת תפארת הקדש ללימוד הנגלה והנסתר

לפרנסה טובה, בריאות, שלום בית, תאונות ויסורים ל"ע
לזכות ולהנצל!

דברי השמן ששון ז"ע"א: מו"ר הרב חיים ויטאל היה נוהג בערב ראש
השנה לעשות פדיון זה "והעושה פדיון באופן זה... בודאי שמשלים שנתו"

סך הפדיון: 160 ש"ח לבית אב

ניתן לשלם גם בעמדת התרומות של "נדרים פלוס" קוד קופה 2254
או "קהילות" קוד קופה 15786
ע"ש צמות תפארת הקדש אלעד

ניתן למסור שמות במעטפות בבית הכנסת ובטלפונים:
0527158135, 0583244059, 054-8524902

אני לדידי ודידי

לקראת ימי הדין הבעל"ט
שמחים אנו להזמין את ציבור שוחרי התורה
לשיעור חיזוק והכנה

מפי הגאון הגדול

שקד בוהדנה שליט"א

רב קהילת "אור החיים הקדוש", אלעד

השיחה תתקיים אי"ה
במוצש"ק פרשת נצבים כ"ז אלול
בשעה: 23:00
בבית הכנסת "שארית יעקב" רח' שבזי אופקים

לאחר השיחה יתקיים מנין סליחות ברוב עם
הציבור הקדוש מוזמן

אם זה בחלק העליון אין לברך. יש תפילין כאלה קטנות?
או שאנחנו נסמך על הגר"א לכתחילה להניח שזה יעלה
קצת גם על החלק העליון של התפוח?

תשובת מו"ר הרב:

כדאי מאוד ללמוד היטב בשו"ת 'ויברך יעקב' לידידי הרה"ג
יעקב כהן שליט"א בסימן א-ג ולראות שאין שום פקפוק
דאפשר לסמך לכתחילה על דעת הגר"א זצ"ל דהיא דעת
הראשונים ז"ל, ומ"מ אפשר לעשות כיום
תפילין קטנות מאד ומהודרות, וגם בסוף
התפילה אפשר להוריד מעט את תפילין
דרש"י ולומר איתם ק"ש לרווחא דמילתא.

לשליחת שאלות לרב במייל:
tthakodesh@gmail.com

שאלה:
אם יש לי אופציה או להיות ער בנקודת חצות לילה או
להיות ער בעלות השחר מה עדיף?

תשובת מו"ר הרב:

בעניינים אלו הכל לפי האדם, באופן שמרגיש בעצמו היכן
ישנה יותר תועלת בעבורו, מבחינת לימוד התורה התפילה
ועבודת השי"ת.

שאלה:

אני רוצה להניח תפילין קטנות רש"י ור"ת אבל ראיתי
שיש לי מקום על הזרוע כ-15 ס"מ, וזה אומר שהתפילין
צריכות כל אחת להיות מקסימום 3.5 ס"מ עם התיתורא,
כדי שזה יהיה על החלק התחתון התפוח ולא יעבור לחצי
העליון, לדעת הבן איש חי סומכים על הגר"א, אבל זה
בטח לא לכתחילה, ולדעת הרב עובדיה,

להקדשת העלון לרפואה, לעילוי נשמה, להצלחה, להפצת העלון בעיר מגוריהם, לקבלת העלון במייל:
a0583202638@gmail.com | 058-3202638
להאזנה לשיעורים מו"ר שליט"א בקול הלשון - 073-2951232

לעילוי נשמת: נסים מאיר בן זוהרה ז"ל, ישעיהו בן חנה ז"ל, מאיר בן ליליאן ז"ל,
בן ציון בוריס בן לאה ז"ל, אליזבת בת ציפורה ז"ל
לרפואה שלמה: רבי רפאל יעקב בן שושנה, אמיר חי בן וידה, רינה בת תמרה
העלון טעון גניזה

העלון
מוקדש

זמני

תפילות ושיעורים

קהילת "אור החיים הקדוש" אלעד

5:35	מנין בתנץ החמה
7:45	מנין שני שחרית
13:30	מנחה גדולה
16:30	מנחה קטנה
17:00	שיעור ר' אהרן הלל
18:10	שיעור מו"ר שליט"א
19:10	ערבית צאת שבת